

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové v právní věci navrhovatelek: **a) obec Dudín**, se sídlem Dudín 26, 588 05 Dušejov, **b) obec Ústí**, se sídlem Ústí 88, 588 42 Větrný Jeníkov, **c) obec Opatov**, se sídlem Opatov 47, 588 05 Dušejov, zastoupené Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem advokátní kancelář Šíkola a partneři, s.r.o., Údolní 33, 602 00 Brno, proti odpůrci: **Kraj Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **ČEPS, a.s.**, se sídlem Elektrárenská 774/2, 101 52 Praha 10, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2012 – Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje kraje Vysočina ze dne 18. 9. 2012,

t a k t o :

- I. Opatření obecné povahy č. 1/2012 – Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje kraje Vysočina, vydané usnesením Zastupitelstva kraje Vysočina dne 18. 9. 2012, se v části vymezení koridoru č. E05a pro záměr „Nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka-Kočín“ **z r u š u j e**, a to dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelům a), b) a c) na náhradě nákladů řízení částku 45.274,- Kč, a to k rukám právního zástupce Mgr. Pavla Černého do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Návrh:

Včas podaným návrhem se domáhaly navrhovatelky zrušení výše označeného opatření obecné povahy, sice č. 1/2012 - Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje kraje Vysočina, vydané usnesením Zastupitelstva kraje Vysočina dne 18. 9. 2012, č. 468/05/2012/ZK, v části vymezení koridoru č. E05a pro záměr „Nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín“.

Uvedly, že vydáním uvedeného opatření obecné povahy byly zkráceny na svých právech, neboť obsah Aktualizace č. 1/2012 ZÚR je v části vymezení tohoto koridoru v rozporu se zákonem. Při vydání Aktualizace č. 1 ZÚR byla porušena ustanovení stavebního zákona vymezující hierarchii nástrojů územního plánování, neboť koridor E05a je v Aktualizaci č. 1 ZÚR vymezen v rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR (dále jen „PÚR“) z roku 2008. Koridor E05a má pouze zpřesňovat koridor republikového významu E7 vymezený v PÚR 2008, avšak koridor E05a v Aktualizaci č. 1 ZÚR se v prostoru jižně od Humpolce podstatně odchyluje od vymezení koridoru E7 podle PÚR 2008, čímž v rozporu s PÚR 2008 zasahuje území navrhovatelek. Vymezením koridoru E05a v Aktualizaci č. 1 ZÚR došlo dále k obcházení a nerespektování výsledků procesu SEA. Při pořizování ZÚR Kraje Vysočina v roce 2008 bylo vyhodnocení SEA provedeno pro jiný koridor záměru „nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín“, a vymezenou několik kilometrů severně od území navrhovatelek. Vlivy koridoru E03 byly v SEA z roku 2008 vyhodnoceny jako mírně negativní až neutrální. V ZÚR Kraje Vysočina z roku 2008 byl však koridor nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín vymezen podstatně odchýlně, a sice přes území navrhovatelek, a to pouze jako územní rezerva. V roce 2011 bylo k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR opět provedeno hodnocení SEA, ve kterém byla hodnocena již současná podoba koridoru (pod kódem E05), přičemž vliv na krajinu a zvláště chráněná území byl vyhodnocen jako silně negativní. Aktualizace č. 1 ZÚR však toto hodnocení zcela ignoruje a vymezuje koridor E05a s odvoláním na starší hodnocení EIA. Koridor E05a dále nebyl posouzen z hlediska jeho kumulativních a synergických vlivů s jinými záměry. Nebyly posouzeny ani reálné koncepční alternativy vedení koridoru E05a. Reálných variant přitom bylo několik.

Navrhovatelky dále namítají nepřezkoumatelnost Aktualizace č. 1 ZÚR, resp. výběru konkrétního vedení koridoru pro záměr nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín. Uvádí, že Ministerstvo životního prostředí postupovalo nezákonně, vydalo-li k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR souhlasné stanovisko. Navrhovatelky dále namítají, že nezákonně postupovalo i Ministerstvo pro místní rozvoj, vydalo-li potvrzení o souladu návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR s PÚR 2008.

Vymezení uvedeného koridoru je rovněž v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, jakož i se základními zásadami činnosti správních orgánů podle správního řádu.

Navrhovatelky a) a b) dále namítají nedostatečné a nepřezkoumatelné vypořádání svých námitek, uplatněných k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR.

Dále pak argumentují tím, že vymezení koridoru E05a v Aktualizaci č. 1 ZÚR je v rozporu s požadavkem proporcionality opatření obecné povahy, jak jej ve své judikatuře vymezil Nejvyšší správní soud.

Prvním důvodem je skutečnost, že v příslušném území existují přinejmenším dvě jiné reálné koncepční varianty, které jsou pro daný záměr z mnoha důvodů podstatně vhodnější. Druhým důvodem jsou pochybnosti o proporcionalitě vymezení koridoru pro daný záměr, a to vzhledem ke sporné a nejasné budoucnosti jaderné elektrárny Temelín, resp. záměru jejího rozšíření, jež vede k důvodnému přesvědčení o nepotřebnosti vymezení koridoru pro uvedené nadzemní vedení ZVN.

K takto souhrnně vymezeným žalobním námitkám uvedly navrhovatelky následující:

K aktivní legitimaci navrhovatelek:

Navrhovatelky jsou obcemi nacházejícími se na území Kraje Vysočina, jejichž aktivní procesní legitimace k podání předmětného návrhu je založena přímo zákonem (ust. § 101a odst. 2 s.ř.s.). Vymezení daného koridoru by vážným způsobem zasáhlo do jejich území a s ním souvisejících práv. Realizace daného záměru by nenávratně poškodila krajinný ráz, typický pro jejich okolí. Vymezení koridoru nerespektuje stávající přírodní podmínky v této části Vysočiny, a to zejména v zimě. Časté silné větry i silné námrazy mohou ohrozit životy a zdraví občanů. Dále by mohlo dojít i ke znehodnocení nemovitostí občanů obou obcí i dalších vlastníků a ke snížení zájmu o bydlení a rekreaci v obou obcích. Koridor ZVN je vymezen přímo na pozemcích navrhovatelky a), sice p. č. 2428, p. č. 2453, p. č. 2456, p. č. 2394, p. č. 2518, p. č. 2120, p. č. 2053 a p. č. 834/1 všechny zapsány na LV č. 10001 pro katastrální území Dudín u Katastrálního úřadu pro kraj Vysočina, Katastrální pracoviště Jihlava. Koridor je vymezen i na pozemcích navrhovatelky b), sice p. č. 571/16, p. č. 631/2, p. č. 773/10, p. č. 809/1, p. č. 830/1, p. č. 840/1, p. č. 861/1, p. č. 871/4, p. č. 918/1, p. č. 1103, p. č. 1104 a p. č. 1105/2 zapsány na LV č. 10001 pro katastrální území Ústí u Humpolce u Katastrálního úřadu pro kraj Vysočina, Katastrální pracoviště Jihlava. Na území obce navrhovatelky c) prochází koridor ZVN přes území národní přírodní památky Jankovský potok, která je součástí systému evropsky významných lokalit Natura 2000.

Nezákonnost vymezení koridoru E05a v Aktualizaci č. 1 ZÚR spatřovaly v rozporu s PÚR 2008 (ust. § 31 odst. 4 stavebního zákona). Koridor E05a se v prostoru jižně od Humpolce podstatně odchyluje od závazného vymezení koridoru E7, v PÚR 2008. Oproti přímému vedení koridoru E7, koridor E05a tvoří široký oblouk, který se od koridoru E7 vzdaluje asi o cca 5 km, čímž se dostává na území jiných obcí než jak je vymezen v PÚR 2008. Koridor E05a má přitom pouze zpřesňovat koridor republikového významu E7.

Dále namítly, že vymezením koridoru E05a na území navrhovatelek byl porušen princip zachovávání jedinečné urbanistické struktury území a jedinečné kulturní krajiny. Namítají, že nebylo dostatečně sledováno hledání nejméně konfliktního řešení s ochranou přírody a krajiny.

K námitce týkající se obcházení a nerespektování výsledků procesu SEA uvedly, že v roce 2011 koridor E05a pro záměr nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín byl do vydání Aktualizace č. 1 ZÚR pouze územní rezervou. Do režimu návrhu byl převeden teprve v rámci Aktualizace č. 1 ZÚR (jako koridor E05a). V roce 2011 byl tento koridor

prověřen novým hodnocením SEA (dále „SEA 2011“). Pokud by toto hodnocení bylo provedeno v souladu se zákonem, pak by vymezení koridoru ZVN, vedené přes jejich území, bylo vyhodnoceno jako nevyhovující a bylo by hledáno jiné vhodnější řešení. Dále namítly, že v samotné SEA 2011 se vyskytují nepřesnosti a chyby v hodnocení vlivů vymezení napadeného koridoru. Koridor pro popisovaný záměr je v mapovém podkladě SEA 2011 označen jako E05a, avšak v textové části je vyhodnocován jako E05, což znesnadňuje orientaci. Ve slovním komentáři na str. 94 až 95 je pro koridor E05 uvedeno „Vliv na krajinu a ZCHÚ je hodnocen silně negativně. Je indikován zásah do biotopu. Dochází ke křížení s migračním koridorem.“ Závažnější pochybení a nepřesnosti však navrhovatelé spatřují ve skutečnosti, že přestože SEA 2011 vyhodnotila vliv napadeného koridoru na krajinu a zvláště chráněná území jako silně negativní, odpůrce tyto výsledky SEA 2011 při vymezování koridoru E05a v Aktualizaci č. 1 ZÚR ignoroval a koridor v takto vyhodnocené trase vymezil. Dle jejich názoru o vymezení koridoru E05a v Aktualizaci č. 1 ZÚR mělo být tedy rozhodováno na podkladě hodnocení SEA 2011 a nikoli na základě hodnocení EIA z r. 2011.

K neposouzení kumulativních a synergických vlivů koridoru E05a a dalších záměrů uvedly, že obsah SEA z roku 2011 ani odůvodnění samotné Aktualizace č. 1 ZÚR naprosto neodpovídá požadavkům na řádné posouzení kumulativních a synergických vlivů. V této souvislosti odkázaly na judikát NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526, který uvádí, že k řádnému posouzení kumulativních a synergických vlivů nestačí jejich identifikace, ale je třeba tyto vlivy skutečně reálně vyhodnotit za využití celé škály postupů daných přílohou stavebního zákona. V samotném hodnocení SEA 2011 ani v odůvodnění Aktualizace č. 1 ZÚR se však skutečné posouzení kumulativních a synergických vlivů jednotlivých záměrů nikde nenachází. Vlivy nebyly identifikovány a popsány, nebyl zjištěn a popsán stav životního prostředí a jeho složek, které by mohly být těmito vlivy negativně ovlivněny, a nemohl tak být učiněn závěr, zda případně a za jakých podmínek jsou tyto vlivy akceptovatelné. Nedošlo ani k vymezení kompenzačních opatření a stanovení pravidel monitorování kumulativních a synergických vlivů. Koridor E05a byl proto v Aktualizaci č. 1 ZÚR vymezen na základě neúplně zjištěného skutkového stavu, tedy v rozporu se zákonem.

Pokud se týká neposouzení variant vedení koridoru E05a pro záměr nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín poukázaly na ust. § 18 odst. 1 a § 19 odst. 2 stavebního zákona, bod 5 přílohy stavebního zákona, ust. § 40 odst. 2 písm. d) stavebního zákona i judikaturu NSS, sice rozsudek ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008-34, rozsudek ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103 a rozsudek ze dne 27. 1. 2011, č. j. 7 Ao 7/2011-133, dostupné na www.nssoud.cz. Navrhovatelky namítaly neposouzení žádné koncepční alternativy vedení koridoru E05a, resp. Aktualizace č. 1 ZÚR neobsahuje zdůvodnění výběru navržené varianty. V této souvislosti dále poukázaly na rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2012, č. j. 9 Ao 7/2011-559.

Vymezení koridoru E05a je odůvodněno prakticky pouze odkazem na podklady předané společností ČEPS, a.s., která je „noselem záměru“ a odkazem na prověření záměru v procesu EIA z roku 2011. V této souvislosti navrhovatelky poukazují na skutečnost, že podle ust. § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Z ust. § 68 odst. 3 užitého přiměřeně podle ust. § 174 odst. 1 správního řádu je zřejmé, že v odůvodnění nesmí zejména chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. Uvedená argumentace byla podpořena rozsudkem NSS ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136. Odůvodnění vymezení koridoru E05a tak nevyhovuje citovaným zákonným požadavkům a ústavním principům a je proto nepřezkoumatelné.

Dále namítly nezákonný postup a stanoviska dotčených orgánů (Ministerstvo životního prostředí, dále jen „MŽP“ a Ministerstvo pro místní rozvoj, dále jen „MMR“). Navrhovatelky namítají, že stanoviska dotčených orgánů uplatněná k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR, nevyhověla požadavku, aby byla vydávána na základě spolehlivě zjištěného stavu věci a aby přezkoumatelným způsobem konstatovala, zda a proč je řešení obsažené v návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR z hlediska zájmů, které tyto orgány na základě zvláštního právního předpisu hájí, přípustné či nikoli, případně za jakých podmínek. Stanoviska dotčených orgánů jsou tak nepřezkoumatelná pro absenci náležitého odůvodnění jejich závěrů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ao 6/2010-130 nebo rozsudek ze dne 4. 4. 2011, č. j. 8 Ao 1/2011-107). Navrhovatelky dále namítly rozpor vymezení koridoru E05a s cíli a úkoly územního plánování a základními zásadami činnosti správních orgánů. V této souvislosti odkázaly na ust. § 18 odst. 1, § 19 odst. 1 písm. b), ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona. Dle jejich názoru nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín vážným způsobem zasáhne do území navrhovatelek v tom ohledu, že zásadně naruší jeho krajinný ráz, který je v souladu s ust. § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. Vedle tohoto zásahu do krajinného rázu a nerespektování ochrany místních obyvatel by došlo i ke znehodnocení nemovitostí na území dotčených obcí, včetně navrhovatelek, snížení zájmu o bydlení a rekreaci v dotčeném území.

Další stížní námitky směřovaly k nedostatečnému a nepřezkoumatelnému vypořádání námitek navrhovatelek a) a b), neboť odůvodnění zamítnutí jejich námitek s ohledem na obsah konkrétních v nich uvedených argumentů, nemůže vyhovovat zákonným požadavkům na odůvodnění rozhodnutí o námitkách uplatněných proti návrhu opatření obecné povahy. Jejich stanovisko vychází z judikatury NSS, sice rozsudku ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, rozsudku ze dne 22. 6. 2011, č. j. 9 Ao 3/2011-39, rozsudek ze dne 27. 1. 2011, č. j. 7 Ao 7/2010-133 nebo rozsudku ze dne 20. 5. 2010, č. j. 8 Ao 2/2010-644.

Navrhovatelky dále brojily i proti tomu, že vymezení koridoru E05a není v souladu s principem proporcionality. Uvedený názor podpořily rozsudkem NSS ze dne 9. 8. 2010, č. j. 4 Ao 4/2010-195, rozsudkem ze dne 2. 6. 2011, č. j. 2 Ao 3/2011-150 a rozsudkem ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127. Namítly, že existují přinejmenším dvě jiné reálné koncepční varianty, které však nebyly před vydáním Aktualizace č. 1 ZÚR řádně vyhodnoceny, odpůrce navíc nezdůvodnil, proč jim nedal přednost před řešením obsaženým v aktualizaci.

Ze všech výše uvedených důvodů byly proto navrhovatelky přesvědčeny, že vymezení koridoru E05a pro záměr nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín omezuje adresáty regulace, obsažené v ZÚR, včetně navrhovatelek, zcela nepřiměřeně, a jeho následky jsou neúměrné údajně sledovanému cíli. Zásahy do vlastnických a dalších práv, jež vymezení tohoto koridoru způsobuje, tak nejsou založeny na legitimních důvodech, přesahují nezbytně nutnou míru, mají diskriminační povahu a nejsou činěny v souladu se zákonem.

II.

Vyjádření odpůrce:

Odpůrce ve vyjádření k návrhu ze dne 20. 3. 2013 uvedl, že navrhovatelky se domáhají zrušení části opatření obecné povahy – Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina v části vymezující koridor „Nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín“ pod

kódem E05a. Napadají tedy jen koridor E05a v Aktualizaci č. 1 Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina (dále jen „Aktualizace“), nikoliv samotný princip vedení koridoru přes svá území. K jednotlivým žalobním námitkám uvedl následující.

K aktivní legitimaci:

Způsob, jakým navrhovatelky dovozují aktivní procesní legitimaci, je založen na jejich subjektivních tvrzeních. Objektivně není možné odvodit procesní legitimaci k podání předmětného návrhu na základě újmy na právech, ke kterým možná dojde v budoucnu, přičemž pravděpodobnost ani intenzita budoucí újmy není v době, kdy se o zrušení opatření obecné povahy (dále jen „OOP“) má rozhodnout, kvantifikována ani odhadem. Za irrelevantní je nutné rovněž označit i dovození aktivní procesní legitimace konkrétním výpisem pozemků navrhovatelek dotčených předmětným koridorem E05a. Dovození takové aktivní procesní legitimace by bylo možno dovodit až na základě zpřesnění vymezení příslušného koridoru v rámci územního plánu, který je zpracován nad katastrální mapou, nikoli ze ZÚR. S návrhem nelze souhlasit i z toho důvodu, že je navrhováno zrušení nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín v délce 68,9 km na území Kraje Vysočina. Na území navrhovatelek, je trasa dlouhá pouze 7,1 km. Navrhovatelky tedy bezprecedentním způsobem zasahují i do jiných samosprávních území dalších obcí. Odpůrce byl toho názoru, že neodhadly, nedoložily a neprokázaly míru pravděpodobnosti, že k újmě na právech obcí jednou dojde. Z těchto důvodů proto navrhl, aby soud návrh odmítl.

V případě, že se soud bude návrhem meritorně zabývat, uvedl dále:

Námitka, že koridor E05a byl vymezen v rozporu s PÚR 2008 nutno odmítnout, neboť odůvodnění svou podstatou je v rozporu se stavebním zákonem. Koridor E7 je vymezen v textu PÚR 2008 pouze výchozím a koncovým bodem svého vedení (koridor pro dvojité vedení 400 kV Kočín – Mírovka, zapojení vedení 400 kV Řeporyje – Prosenice (V413) do Mírovky). Rovněž i grafické vyjádření koridoru je provedeno pouze spojnici koncových bodů o neurčené šířce, tedy bez konkrétního vedení v prostoru. Pořizovatel PÚR 2008, MMR, ve svém posouzení návrhu Aktualizace č. 1 ze dne 3. 1. 2012 posoudil správnost postupu krajského úřadu při pořizování Aktualizace, včetně vymezení koridoru E05a, který odpovídá vymezení koridoru E7 v PÚR 2008. Rozdíl mezi politikou územního rozvoje a zásadami územního rozvoje opřel odpůrce o judikáty Nejvyššího správního soudu, sice usnesení ze dne 18. 11. 2009, č. j. 9 Ao 3/2009-59, a usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 11. 2010, sp. zn. Pl.ÚS 5/2010.

Další žalobní námitku – nerespektování republikových priorit vymezených v PÚR 2008 rovněž odpůrce odmítl, neboť Aktualizace plně tyto priority respektuje. Prioritu ve výstavbě nového koridoru E05a rovněž vyjádřila i svým usnesením vláda. PÚR 2008 zvažila všechny předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel tak, jak je principiálně uvedeno v § 18 stavebního zákona. V textu PÚR 2008 je uložena povinnost, aby následně vydávaná územně plánovací dokumentace i územní rozhodnutí bylo vždy podrobena posouzení vlivu na životní prostředí. Tento postup byl při pořizování Aktualizace dodržen a priority PÚR 2008 naplněny. Tvrzení navrhovatelek, že území nebylo dostatečně sledováno, je mylné. Rovněž je třeba odmítnout i názor navrhovatelek, že nejsou respektována kritéria a podmínky vymezená v PÚR 2008 pro rozhodování o změnách v území do rozvojových oblastí a rozvojových os. V PÚR 2008 (bod

33) je konstatováno, že rozvojové oblasti a rozvojové osy se vymezují tam, kde jsou zvýšené požadavky na změny v území.

Ke stížní námitce – obcházení a nerespektování výsledků procesu SEA odpůrce uvedl, že koridor nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín byl vymezen jako územní rezerva po veřejném projednání ZÚR Kraje Vysočina z roku 2008 v souladu se stavebním zákonem. Z uvedeného zákona nevyplývala pro územní rezervy povinnost vyhodnocení SEA a hodnocení EIA proběhlo samostatně z iniciativy společnosti ČEPS, a.s., ke konkrétnímu záměru na základě podrobnější dokumentace. Proto je odkazování na povinnost vyhodnocení SEA na územní rezervy zavádějící a neodpovídá zákonu č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů. Pro vymezení koridoru E05a v Aktualizaci v trase původní územní rezervy proběhlo vyhodnocení SEA v souladu se stavebním zákonem a ostatními právními předpisy a odpůrce neshledal v tomto postupu žádná pochybení.

Odpůrce odmítl i názor navrhovatelek týkající se neposouzení kumulativních a synergických vlivů koridoru E05a a dalších záměrů. V tomto bodě cituje rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526, který do pojetí posuzování kumulativních a synergických vlivů koncepcí v rámci posuzování vlivu koncepcí na životní prostředí vnesl nový pohled. Hodnocení bylo provedeno komplexně, zabývalo se vlivy jednotlivých záměrů na všechny složky životního prostředí, které hodnocení podléhají. Odpůrce neshledal v metodickém pojetí posouzení kumulativních a synergických vlivů koridoru E05a a dalších záměrů žádná pochybení. Rovněž názor navrhovatelek o neposouzení variant vedení koridoru E05a pro záměr nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín odpůrce odmítá, vychází z judikatury NSS, sice rozsudku ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526, dále i rozsudku ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43. Vycházejí z obsahu citovaných rozhodnutí, dále uvedl, že u složitých systémů infrastruktury hledání trasy vedení v první řadě úkolem nejrozličnějších vyhledávacích, technicko-ekonomických, územně-technických studií či jiných dokumentací, na základě nichž potom samotné ZÚR vymezují příslušný koridor, a to i s ohledem na skutečnost, že se jedná o vedení infrastruktury celorepublikového významu, u kterého musí být zajištěna vzájemná návaznost koridorů rovněž na hranicích území sousedních krajů, potažmo států. U takto složitých a dlouhých vedení je nezbytné příslušné varianty tras hledat a prověřovat rovněž mimo vlastní proces pořizování a zpracování ZÚR nebo jejich aktualizaci. Tak bylo postupováno i v případě vymezení návrhového koridoru E05a v rámci Aktualizace. V průběhu pořizování ZÚR Kraje Vysočina byl původně projednáván návrhový koridor pro umístění stavby ZVN 400 kV Mírovka – Kočín pod označením E03 v trase mimo území navrhovatelek, který byl rovněž posuzován v rámci Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Na základě uplatněných námitek a rovněž s ohledem na neustálenou trasu tohoto vedení byl nakonec vymezen pouze koridor územní rezervy pro budoucí prověření umístění této stavby, v trase vedoucí přes území navrhovatelek. V rámci tohoto koridoru pak došlo při pořizování Aktualizace k prověření záměru, a to mj. i procesem EIA. Na základě tohoto prověření byl následně koridor zpřesněn v rámci již vymezené územní rezervy.

S názorem navrhovatelek na nedostatečné a nepřezkoumatelné vypořádání námitek navrhovatelek a) a b) se odpůrce neztotožňuje. Domnívá se, že o jejich námitkách bylo rozhodnuto oprávněným orgánem – Zastupitelstvem Kraje Vysočina a zákonem stanoveným způsobem. Odůvodnění námitek vyhovuje přiměřeně požadavkům ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Výrok rozhodnutí o námitkách je jasný a srozumitelný, v odůvodnění námitek odpůrce reagoval na jednotlivé body podaných námitek.

Odpůrce dále navrhl odmítnutí názoru navrhovatelek, že vymezení koridoru E05a není v souladu s principem proporcionality. Pokud navrhovatelky spatřují porušení principu proporcionality v tom, že návrh Aktualizace nebyl v části návrhu koridoru pro vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín zpracován variantně, v tomto bodě odkázal na argumentaci uvedenou výše ve svém písemném vyjádření. Tvrzení navrhovatelek, že princip proporcionality byl porušen rovněž v souvislosti s nejasnou budoucností elektrárny Temelín odpůrce nekomentoval, neboť rozhodování o budoucnosti Jaderné elektrárny Temelín mu nepřísluší. Dodává pouze, že koridor E7 byl vymezen v PÚR 2008, která je pro pořízování ZÚR, popř. jejich aktualizace, závazná. Zde se uvádí, že tento koridor je vymezen z důvodu dlouhodobé územní ochrany pro koridory, které umožní zabezpečení nárůstu výkonů zdrojů do přenosové soustavy ČR v horizontu 20 let. Pořízovatel je povinen takový záměr na základě podkladů zpřesnit a zapracovat do ZÚR, nikoli posuzovat jeho oprávněnost popř. hodnotit, zda tento záměr je či není účelný. S tímto dále souvisí prioritě obsažená v PÚR 2008, která pod označením E4a vymezuje plochu pro rozšíření včetně vyvedení elektrického a tepelného výkonu m.j. elektrárny Temelín, a to z důvodu územní ochrany pro obnovu stávajících nebo pro nové zdroje v lokalitách s vhodnými územními podmínkami a s potřebnou veřejnou infrastrukturou a podmínkami pro vyvedení jejich výkonu do přenosové soustavy. Pro územní plánování je pak v této prioritě uložen úkol vytvářet územní podmínky pro rozvoj veřejné infrastruktury, související a podmiňující změny v území vyvolané rozšířením elektrárny Temelín. Navíc je nutno uvést, že podle platné Státní energetické koncepce ČR, která je rovněž jedním z podkladů při zpracovávání ZÚR, je jednou z priorit podpora rozvoje jaderné energetiky mj. pak podpora a urychlení procesu projednávání výstavby nových jaderných bloků, a dále rozvoj přenosové soustavy ČR.

Z výše uvedených důvodů odpůrce zastává názor, že napadené OOP bylo vydáno v souladu se zákonem, nebyly překročeny meze působnosti odpůrce a pravomoci, OOP bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Navrhl proto, aby návrh jako nedůvodný byl zamítnut.

III.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení:

Společnost ČEPS, a.s. (dále též jen „ČEPS“) oznámila v souladu s vyrozuměním Krajského soudu v Brně ze dne 4. 3. 2013, že bude v uvedeném řízení uplatňovat podle ust. § 34 odst. 2 s.ř.s. práva osoby zúčastněné na řízení.

K jednotlivým žalobním námitkám uvedla následující argumentaci:

K otázce aktivní legitimace navrhovatelek – že neprokázaly aktivní legitimaci k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Aktualizace č. 1 ZÚR Kraje Vysočina, neboť ust. § 101a odst. 2 s.ř.s. nutno vykládat ve spojení s ust. § 101a odst. 1 věta první s.ř.s., sice že je třeba splnit podmínku zkrácení práv, přičemž toto zkrácení práv na straně obce musí být v návrhu řádně prokázáno a je nezbytnou podmínkou přípustnosti takového návrhu. K uvedenému poukázala na usnesení NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 4 Ao 2/2010-116. Tvrzení navrhovatelek o ohrožení životů a zdraví občanů z důvodů nevhodného klimatického rázu oblasti je zcela zjevně účelové a nepřipadné. Navrhovatelky navíc svá tvrzení o nevhodnosti klimatických podmínek pro trasu vedení ZVN Krajem Vysočina nijak neprokazují. Rovněž

zcela opomíjejí hierarchii územně plánovací dokumentace, tedy nadřazenost zásad územního rozvoje nad územními plány obcí. Pokud uvádějí, že územní plán navrhovatelky č. 2 nabyt účinnosti dne 25. 2. 2009 a vymezuje koridor záměru ZVN ve variantě hodnocené v rámci procesu SEA z roku 2008, pak je tento územní plán ve zjevném rozporu se ZÚR 2008, které nabyly účinnosti dne 25. 11. 2008, tedy před nabytím účinnosti územního plánu, a které vymezují územní rezervu vedení 400 kV Kočín – Mírovka v trase koridoru E05. V této souvislosti citovala z rozsudku NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-185, dle kterého *„obec nemůže ve svém územním plánu vymezit plochu nadmístního významu, která není vymezena v zásadách územního rozvoje.“* Dále odkázala i na rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2009, č. j. 6 Ao 3/2009-76, v jehož odůvodnění je zdůrazněna nemožnost zachovávání neměnného stavu a nutnost hledání kompromisu mezi zájmy jednotlivých subjektů. Dále doplnila, že zatímco obec Dudín a Ústí uplatnily v rámci procesu pořizování Aktualizace č. 1 ZÚR své námitky, byla obec Opatov zcela pasivní a žádné námitky nepodala. Za této situace je dotčení subjektivních práv obce Opatov (navrhovatelka označená c)) zcela vyloučeno.

K tvrzení, že koridor E05a byl vymezen v rozporu s PÚR 2008 uvedla, že tyto závěry navrhovatelek o vedení trasy koridoru v uvedeném území nejsou ničím podložené tudíž nejsou pravdivé, neboť je zcela nemožné takové závěry na základě PÚR 2008 učinit. Smyslem PÚR je určit pouze základní směr a koncové body jednotlivých koridorů, aniž by v přesně daném měřítku tento koridor vymezoval. To znamená, že má být obecně určený základní směr, který má být teprve v rámci zásad územního rozvoje vymezen a zpřesněn. Tento základní směr koridoru E7 byl v Aktualizaci č. 1 ZÚR nepochybně dodržen.

K tvrzenému obcházení a nerespektování výsledků procesu SEA uvedla, že argumentace navrhovatelek je zmatečná, neboť není předmětem vyhodnocení vlivů na životní prostředí účel územní rezervy jako takové, ale předmětem tohoto posouzení je její budoucí využití teprve v případě, pokud má dojít v rámci aktualizace ZÚR ke změně územní rezervy, a to na plochu nebo koridor umožňující stanovené využití. Záměr vedení ZVN 400 kV Mírovka-Kočín v navržené trase nebyl předmětem SEA v rámci přijetí ZÚR 2008, byl ale předmětem EIA, jehož výsledkem bylo souhlasné stanovisko MŽP ze dne 26. 4. 2011, č. j. 16453/ENV/11 i předmětem SEA provedeného v rámci Aktualizace č. 1 ZÚR, jehož výsledkem rovněž bylo souhlasné stanovisko MŽP ze dne 10. 7. 2012, č. j. 47390/ENV/12.

K otázce posouzení kumulativních a synergických vlivů koridoru E05a a dalších záměrů – navrhovatelky poukazují na rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526, který se ve svém odůvodnění zabývá otázkou náležitostí posouzení kumulativních a synergických vlivů (dále jen „CEA“) v rámci SEA. Citovaný rozsudek správně konstatuje, že náležitosti CEA nelze dovodit z výslovného znění žádného právního předpisu, ani vymezit na základě dosavadní judikatury. Tím, že NSS v odůvodnění svého rozsudku sám stanoví požadavky na CEA, a to bez existující výslovné právní úpravy, vlastně dotváří stávající právní řád. Jedná se tudíž o rozhodnutí, které oproti dosavadní judikatuře zcela nově a rozdílně interpretuje otázku vymezení požadavků na CEA. Změnu interpretace právních předpisů však lze aplikovat jen do budoucnosti, nikoliv do minulosti. Výše uvedené závěry jsou zcela v souladu s tím, co k otázce změny interpretace právních předpisů ze strany správních úřadů a soudů uvedl Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 23. 1. 2008, sp. zn. I. ÚS 520/06.

K otázce neposouzení variant vedení koridoru E05 pro uvedený záměr uvedla, že koridor byl již v předchozím ZÚR 2008 vymezen jako územní rezerva E05 o šíři 600 m. Navrhovatelky byly již od přijetí ZÚR 2008 seznámeny s tím, že územní rezerva je

prověřována za účelem budoucího umístění stavby vedení ZVN, a to pouze v jedné variantě. Námitky ze strany navrhovatelek proti zřízení územní rezervy ani v rámci prověřování budoucího využití územní rezervy však vznášeny nebyly. Na základě Aktualizace č. 1 ZÚR došlo k zúžení šíře koridoru na 300m. Tato šíře dává dostatečný prostor pro to, aby v rámci nižších územně plánovacích nástrojů byly v rámci tohoto koridoru hledány různé subvarianty vedení koridoru vedení ZVN (viz rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526).

V rámci vyhodnocení vlivů Aktualizace č. 1 ZÚR na životní prostředí bylo nepochybně provedeno CEA v tom rozsahu, jaký odpovídal dosavadní dlouhodobé a nezpochybněné praxi. Retroaktivní aplikace požadavků vyslovených v rozsudku NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526 na v minulosti provedenou SEA by byl podle názoru osoby zúčastněné na řízení závažným porušením zásady předvídatelnosti práva a zásady legitimního očekávání. Navrhovatelky tedy byly již od okamžiku přijetí ZÚR 2008 seznámeny s tím, že územní rezerva je prověřována za účelem budoucího umístění stavby vedení ZVN, a to pouze v jedné variantě. Námitky ze strany navrhovatelek proti zřízení územní rezervy ani v rámci prověřování budoucího využití územní rezervy však vznášeny nebyly. Pokud měly za to, že trasa koridoru vedení ZVN měla být prověřována ve více variantách, pak bylo z jejich strany na místě, aby odpovídajícím způsobem brojily již proti ZÚR 2008. Současné jejich námitky týkající se nevyhodnocení variant lze tudíž považovat za opožděné. Lze uzavřít, že povinnost vymezení koridoru ZVN 400 kV Kočín – Mírovka v rámci Aktualizace č. 1 ZÚR ve více variantách nevyplývá z žádného právního předpisu, ani nebyla uložena ze strany MŽP, přičemž současné vedení koridoru E05a dává dostatečný prostor k různým variantám vedení ZVN v rámci koridoru o šíři 300 m tak, aby byly co nejvíce eliminovány nepříznivé vlivy na životní prostředí, zejména na krajinu.

K tvrzení o nepřezkoumatelnosti výběru koridoru E05a – je třeba zopakovat, že v rámci procesu Aktualizace č. 1 ZÚR nešlo o výběr jednoho koridoru z více možných variant vedení koridoru, ale o převedení koridoru ze stavu územní rezervy do stavu prověřovaného využití, povinnost prověřování více variant vedení koridoru nevyplývala z žádných právních předpisů. Rozsah prověřování byl dán již tím, že byla v rámci ZÚR 2008 vytvořena územní rezerva pro koridor E05, která však nebyla dána variantně. Otázku výběru varianty E05 měly dané obce zpochybňovat již v okamžiku, kdy došlo k vymezení územní rezervy. Nejedná se proto o nepřezkoumatelnost, neboť vymezení koridoru E05a se opírá o vymezení územní rezervy E05 učiněné již v ZÚR 2008.

K tvrzenému nezákonnému postupu a stanoviskům dotčeným orgánů – odkázala osoba zúčastněná na řízení na argumentaci uvedenou již v předchozích bodech.

K tvrzenému rozporu vymezení koridoru E05a s cíli a úkoly územního plánování a základními zásadami činnosti správních orgánů odkázala na odůvodnění rozsudku NSS ze dne 18. 11. 2009, č. j. 9 Ao 2/2009-54, v němž mj. je uvedeno, že „výsledkem procesu, tj. nový územní plán obce, vyjadřuje kompromis mezi zájmy obce, stanovisky dotčených orgánů, sousedních obcí, krajského úřadu a vlastníků pozemků a staveb v upravovaném území. Přestože se jedná o úpravu tvorby územního plánu, tyto závěry jsou použitelné i pro ZÚR.“ Uvedené vyjádření dále podpořila ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona i rozsudkem NSS ze dne 5. 2. 2009, č. j. 2 Ao 4/2008-88.

K tvrzenému nedostatečnému a nepřezkoumatelnému vypořádání námitek navrhovatelek a) a b) – konstatovala, že se vypořádala s námitkami v odůvodnění rozhodnutí v nadstandardní míře. Je na posouzení soudu, do jaké míry je považuje za dostatečné.

K tvrzení o rozporu se zásadou proporcionality – poukázala na rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 Ao 6/2011-147, v němž mj. je uvedeno: „...vzhledem k pasivitě navrhovatelů v řízení o přijetí ZÚR nebylo možno posoudit proporcionalitu zájmů se zájmy odpůrce. Ke střetu zájmů navrhovatelů a odpůrce, tj. soukromého a veřejného zájmu při přijímání ZÚR vůbec nedošlo.“ Vzhledem k tomu, že navrhovatelka označená c) žádné námitky nevznesla, v jejím případě je závěr o neproporcionalitě zcela vyloučen. Námitky navrhovatelek a) a b) se opírají výlučně o tvrzení, že vymezovaný koridor ZVN má sloužit k vyvedení elektřiny vyrobené v zamýšleném novém reaktoru v jaderné elektrárně Temelín, přičemž jak dále uvádějí, realizace tohoto nového reaktoru je zatím teprve ve fázi plánu, dosud nebyl ani ukončen proces posuzování vlivů na životní prostředí. Na základě uvedeného pak činí závěr, že vymezení koridoru pro záměr ZVN k vyvedení elektřiny z teprve plánovaného zdroje je proto předčasné. Dle názoru osoby zúčastněné na řízení rozvoj přenosové soustavy však zdaleka nesouvisí pouze s plánovaným rozvojem jaderné energetiky, ale i s nutností posílení přenosové soustavy v souvislosti se zvyšováním podílu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, jakož i v souvislosti s rozvojem přeshraničního obchodu s elektřinou a existencí vnějších vlivů na přenosovou soustavu, kterým ČEPS není s to jakkoliv se vyhnout. Společnost ČEPS se domnívá, že zásada proporcionality by měla být uplatňována i opačným směrem, tzn. ve směru proporcionality a zdrženlivosti při přezkumu opatření obecné povahy soudem. Předmětem zpochybňování ze strany navrhovatelek je část vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín v délce cca 7,1 km, přičemž na území celého kraje Vysočina činí délka koridoru E05a 68,8 km. K trase koridoru E05a byly v rámci projednávání Aktualizace č. 1 ZÚR vzneseny připomínky pouze ze strany navrhovatelek a) a b), žádná další obec v trase koridoru žádné námitky nevznesla. Zrušení Aktualizace č. 1 ZÚR v části celého vedení koridoru E05a by bylo podle názoru osoby zúčastněné na řízení právě porušením zmíněné zásady proporcionality.

Vzhledem ke shora uvedenému osoba zúčastněná na řízení navrhuje, aby soud předmětný návrh navrhovatelek v plném rozsahu zamítl.

IV.

Replika navrhovatelek

- 1) K vyjádření odpůrce ze dne 20. 3. 2013
- 2) K vyjádření osoby zúčastněné na řízení ze dne 2. 5. 2013:

Ad 1)

Pokud odpůrce odkazuje na PÚR 2008 pak navrhovatelky namítají, že podle vymezení v PÚR 2008 koridor E7 přes jejich území nevede. Jestliže odpůrce odkazuje na dokument „Sjednocení vybraných jevů ze ZÚR, Výkres č. 3, Technická infrastruktura“, pak navrhovatelky zdůrazňují, že rozhodující je vymezení koridoru E7 v PÚR 2008 a nikoli v jiných materiálech. V PÚR 2008 je koridor E7 vymezen jednak v mapě na str. 79 a jednak v mapě na str. 93. Podle vymezení v mapě na str. 93 zcela jasně nezasahuje na území žádné z navrhovatelek. Dále nesouhlasí se zjednodušujícím tvrzením odpůrce ohledně projednávání

trasy napadeného koridoru. Při pořizování ZÚR Kraje Vysočina byl vyhodnocen v roce 2008 v procesu SEA koridor E03, jehož územní vymezení se diametrálně lišilo od nyní napadeného koridoru, do současné podoby byl koridor jako územní rezerva „přemístěn“ bez procesu SEA a následně proběhl proces EIA pro záměr ZVN. Nyní projednávaný koridor byl sice podroben procesu SEA v roce 2011, avšak jeho výsledky nebyly respektovány, koridor byl vymezen v nynější podobě a územní vymezení koridoru bylo odpůrcem odůvodňováno odkazy na uvedený proces EIA.

Pokud se týká aktivní legitimace navrhovatelek, tyto trvají, že je založena *ex lege* ust. § 101a odst. 2 s.ř.s. Uvedený typ žalobní legitimace se nevztahuje na kteroukoli obec v České republice, nýbrž na každou obec na území příslušného kraje. Dotčení navrhovatelek na jejich právech lze dovodit např. ze skutečnosti, že ZÚR svou závazností předurčují obsah územních plánů navrhovatelek a rovněž rozhodování v jejich území. Nadto navrhovatelky ve svém návrhu dostatečně popisují vztahy mezi svou právní sférou a územím, jež je napadeným OOP regulováno. V této souvislosti odkazují především na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120.

Vyčítá-li odpůrce, že navrhovatelky navrhují zrušení koridoru E05a v celé jeho délce a nikoli pouze na svém území, navrhovatelky podotýkají, že ze zákona mají obecně právo brojit proti OOP i jako vůči celku, a tedy požadovat i zrušení ZÚR jako celku, pokud by k tomu byly zákonné důvody. Navrhovatelky navrhují zrušení celého koridoru E05a z několika důvodů. Předně byl takto záměr vymezen v napadeném opatření obecné povahy „Aktualizace č. 1 ZÚR Kraje Vysočina“, dále některé z námitek navrhovatelek jsou takového charakteru, že logicky směřují vůči koridoru E05a jako celku a konečně případným zrušením koridoru E05a pouze na území navrhovatelek by ostatní části koridoru pozbyly smyslu.

Namítá-li odpůrce, že koridor E7 provedení 400 kV Kočín – Mírovka je v PÚR 2008 vymezen pouze výchozím a koncovým bodem, navrhovatelky s takovým výkladem nesouhlasí. Koridor E7 není pouhá abstraktní schématická spojnice výchozího a koncového bodu, zjevně obsahuje přinejmenším jeden lomový bod a dále ostatní koridory, které již odpůrce nejmenuje, obsahují mezi svými koncovými body celou řadu lomových bodů. Tato skutečnost je patrná na mapě na str. 79 a na str. 93 PÚR 2008. Navrhovatelky namítají, že nyní napadené koridor E05a zcela nadbytečně a v rozporu s PÚR 2008 vymezil dva nové generální lomové body, ve kterých se základní směr trasy koridoru podstatně mění a právě díky tomu zasahuje na území navrhovatelek. Dále uvádějí, že ještě v rámci procesu SEA v roce 2008 v rámci pořizování ZÚR Kraje Vysočina bylo počítáno s přímou trasou koridoru (koridor E03). Není proto správný odpůrcův názor, že PÚR vymezuje koridor E7 pouze výchozím a koncovým bodem svého vedení bez konkrétního vymezení jeho vedení v prostoru. Navrhovatelky jsou toho názoru, že napadený koridor E05a je vymezen v rozporu s vymezením koridoru E7 v PÚR 2008, mimo jiné z toho důvodu, že mění základní směr koridoru E7 vložím dvou nových základních lomových bodů (v prostoru u obce Kamenice a u obce Dudín), čímž se celý koridor obloukem stáčí k jihu a dostává se tak na území navrhovatelek, k čemuž by při dodržení základního směru, tj. dřívější trasy koridoru E03, nedošlo.

Navrhovatelky dále rekapitulují, že při pořizování ZÚR Kraje Vysočina byl vyhodnocen v roce 2008 v procesu SEA koridor E03, který odpovídal vymezení koridoru E7 z PÚR 2008. V konečném výsledku však byla trasa změněna a koridor byl vymezen jako územní rezerva v současné napadené trase. Následně proběhl proces EIA pro záměr ZVN, který však již

neřeší širší územní vztahy jako SEA. Nyní napadený koridor E05a byl sice podroben procesu SEA v roce 2011 (pod kódem E05), avšak výsledky vyhodnocení SEA nebyly respektovány, koridor byl vymezen v nynější trase a trasa koridoru byla odpůrcem odůvodňována odkazy na hodnocení EIA. Nebylo vysvětleno, proč byla původní trasa koridoru E03 opuštěna a změněna na nyní napadenou trasu. Navrhovatelky tvrdí, že pokud SEA vyhodnotí vliv záměru jako „silně negativní“, pak je nutné přezkoumatelně zdůvodnit, proč má být koridor pro takovýto záměr v ZÚR vymezen i navzdory takto negativnímu hodnocení, což se v daném případě nestalo.

Uvádí-li odpůrce, že rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526 vnesl do pojetí posuzování kumulativních a synergických vlivů nový pohled, navrhovatelky namítají, že povinnosti na jejichž nesplnění v tomto bodě svého návrhu poukazují, plynou ze zákona a podzákoných předpisů a nikoli z rozsudku NSS.

Liniová stavba technické infrastruktury nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín, je natolik specifickou stavbou, že její stavebně technické provedení je dobře známo v takové míře podrobnosti, která umožňuje plnohodnotné vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů koridoru E05a. K tomu navrhovatelky citují z rozsudku NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526: *„Zákon ani soud nepožadují po odpůrci exaktně přesná data, avšak jak bylo shora uvedeno, alespoň hrubý odborný odhad zátěže a vlivů musí být vždy možný.“* Dále cituje: *„Právě zásady územního rozvoje jsou ideální platformou pro zvážení a zohlednění kumulativních a synergických vlivů plánovaných záměrů, neboť v této fázi územního plánování je ještě dobře možné od kumulace záměrů upustit, pozměnit je nebo navrhnout vhodná kompenzační opatření.“* V případě navrhovatelek to platí tím spíše, že právě nedostatečné vyhodnocení širších územních vztahů je podle jejich názoru podstatnou vadou vymezení koridoru E05a. Navrhovatelky jsou toho názoru, že není patrné, jak a zda vůbec byl koridor E05a posouzen z hlediska kumulativních a synergických vlivů, tedy ve vzájemném spolupůsobení s dalšími plánovanými či již realizovanými záměry, přičemž při významu takto masivní stavby koridor E05a mohl a měl být takto konkrétně přezkoumatelně posouzen.

K otázce neposouzení variant vedení koridoru E05a pro záměr nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín, nepřezkoumatelnost vymezení (výběru varianty) koridoru E05a poukazuje odpůrce stejně navrhovatelky na to, že při pořizování ZÚR Kraje Vysočina byl původně projednáván návrhový koridor pro umístění stavby ZVN 400 kV Mírovka – Kočín pod označením E03 v trase mimo území navrhovatelek. Na území navrhovatelek se trasa dostala dle vyjádření odpůrce po veřejném projednání na základě uplatněných námitek a rovněž s ohledem na neustálenou trasu tohoto vedení. K výběru varianty tedy došlo, neboť před trasou mimo území navrhovatelek (dřívější koridor E03) byla upřednostněna současná trasa přes území navrhovatelek (nynější napadený koridor E05a). Navrhovatelky tedy namítají, že v takovém případě měly být obě varianty navzájem posouzeny, srovnány a výběr finální varianty měl být řádně odůvodněn.

Navrhovatelky brojily proti tvrzení odpůrce, že jejich námítka byly řádně vypořádány. Naopak namítají, že odpůrce při jejich vypořádání zamlčel negativní výsledky hodnocení koridoru E05a v SEA z r. 2011, neboť v rozporu s těmito výsledky uvedl, že vyhodnocení vlivů, návrhů Aktualizace č. 1 ZÚR na udržitelný rozvoj území neidentifikovalo žádný zásadní problém. Přitom vyhodnocení vlivu Aktualizace č. 1 ZÚR na udržitelný rozvoj (duben 2011) je u koridoru E05a shledán silně negativní vliv na složky životního prostředí

a veřejné zdraví. Odpůrce tak uvedl zjevně nepravdivý údaj a vypořádal námitky v rozporu s podklady, které měl k dispozici.

Skutečnost, že vymezení koridoru E05a není v souladu s principem proporcionality je podloženo faktem, že existují přinejmenším dvě další vhodnější varianty základních směrů územního vymezení pro nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín, sice varianta hodnocena v rámci SEA v roce 2008 jako koridor E03 a varianta probíhající prostorem jižně od Humpolce a dále v souběhu s koridorem E13, vymezeným již v ZÚR Vysočina pro nadzemní vedení VVN 110 kV. Obě tyto varianty odpovídají vymezení koridoru E7 v PÚR 2008, jsou přímé bez zásadních lomových bodů a jsou kratší. Výběr učiněný odpůrcem nebyl dostatečně podložený, nebylo provedeno žádné přezkoumatelné vzájemné srovnání dvou variant a odpůrce věcně nezdůvodnil a nepodložil proč upřednostnil koridor E05a a nikoli dřívější E03.

Ad 2)

Argumentace osoby zúčastněné na řízení se míjí s argumentací navrhovatelek, neboť tyto netvrdí, že kterákoliv obec na území České republiky může napadnout kterékoliv opatření obecné povahy vydaného kterémkoliv krajem v České republice. Navrhovatelky tvrdí, že jejich aktivní legitimace je založena *ex lege* ust. § 101a odst. 2 s.ř.s., neboť z výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že tento typ žalobní legitimace se vztahuje na každou obec na území příslušného kraje, který napadené opatření obecné povahy vydal. Pro otázku procesní legitimace navrhovatelek je podstatné, že zásady územního rozvoje jsou závazné pro obsah územních plánů navrhovatelek a rovněž rozhodování v jejich území. Již ze samotné této skutečnosti plyne dotčení právní sféry navrhovatelek obsahem napadeného OOP. Právní stanovisko navrhovatelek ohledně otázky aktivní legitimace je odůvodněno usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120.

K tvrzení, že koridor E05a byl vymezen v rozporu s PÚR 2008 se neztotožnily navrhovatelky s názorem osoby zúčastněné na řízení (dále jen „ČEPS“), pokud za závazné považuje pouze koncové body koridoru E7 vymezeného v PÚR 2008. Navrhovatelky namítají, že se jedná o koridor vymezený v délce přesahující 100 km, není proto přijatelný výklad, že by lomový bod a dvě spojnice koridoru E7 byly v mapových podkladech PÚR 2008 vymezeny nezávazně. V návaznosti na rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526 zdůrazňují, že podle citovaného rozsudku prostor mezi koncovými body mají ZÚR vymezit a zpřesnit. Jsou přesvědčeny, že odpůrce však napadeným koridorem E05a nezpřesnil koridor E7, vymezený v PÚR 2008, neboť se odchýlil od závazného základního směru tohoto koridoru tím, že do koridoru ZVN vymezeného v ZÚR zařadil nové podstatné lomové body měnící jeho základní směr, vymezený v PÚR 2008 čímž stočil trasu koridoru na jih na území navrhovatelek.

K tvrzenému obcházení a nerespektování výsledku procesu SEA se ČEPS mylí, když dovozuje, že předmětná územní rezerva nebyla v roce 2008 posuzována v SEA z toho důvodu, že se územní rezerva v SEA neposuzují. Do režimu územní rezervy byl příslušný koridor převeden až po veřejném projednání, a tedy až po hodnocení SEA v jiné trase (jako E03). Nyní napadená trasa ZVN tedy skutečně nemohla být v SEA 2008 hodnocena, ale nikoliv proto, že se územní rezerva v SEA nehodnotí, ale protože předmětná územní rezerva byla vymezena až po SEA 2008 a po veřejném projednání. V hodnocení SEA 2011 byl napadený koridor E05a hodnocen velmi negativně a podstatně hůře než předchozí koridor

E03 v hodnocení SEA 2008. ČEPS ani odpůrce ve svém vyjádření nevysvětlují, proč byl napadený koridor E05a vymezen i přes negativní hodnocení v SEA 2011.

K otázce posouzení kumulativních a synergických vlivů koridoru E05a a dalších záměrů polemizuje ČEPS s rozsudkem NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526, resp. s jeho významem pro dosavadní praxi. Podle názoru navrhovatelek je zastávané hledisko nesprávné, protože naopak nedůslednost či nesprávnost dosavadní praxe nemůže jít k tíži navrhovatelek. Nález Ústavního soudu ze dne 23. 1. 2008, sp. zn. I ÚS 520/06, na který ČEPS odkazuje, se týká situace, kdy správní praxi mění samotné správní orgány, nikoli situace, kdy je tato praxe označena za nesprávnou soudem. ČEPS odkazuje na hodnocení SEA 2011 (str. 194) a z této citace dovozuje, že bylo provedeno řádné hodnocení kumulativních a synergických vlivů. Navrhovatelky namítají, že uvedená citace obsahuje pouhou deklaraci, ale nikoli skutečné přezkoumatelné vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů. Pouhé konstatování vyhodnocení bez jeho skutečného provedení je nepřijatelné jak z hlediska aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu, tak z hlediska dosavadní praxe.

K otázce neposouzení varianty vedení koridoru E05a pro záměr vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín opět navrhovatelky zdůrazňují, že příslušná územní rezerva byla v současné době vymezena až dodatečně po veřejném projednání návrhu ZÚR, a že tedy obce nic namítat nemohly a neměly ani důvod požadovat variantnost, když ve verzi předložené k veřejnému projednání koridor ZVN přes jejich území nevedl. Navrhovatelky upřesňují, že nepožadují, aby byl napadený koridor E05a vymezen variantně, ale aby byly vyhodnoceny jeho varianty a vybrána ta z nich, která nejlépe vyhoví požadavkům právní úpravy a aby byla řádně odůvodněna.

K tvrzení o nepřezkoumatelnosti výběru koridoru E05a navrhovatelky podotýkají, že ČEPS opomíjí, že vymezení územní rezervy vyplynulo až po veřejném projednání a především, že ve stavu územní rezervy byla trasa vymezena pouze pro další prověření a nikoli definitivně.

K tvrzenému nedostatečnému a nepřezkoumatelnému vypořádání námitek navrhovatelek a) a b) vyslovily nesouhlas s vyjádřením ČEPS, sice že vypořádání námitek navrhovatelek bylo nadstandardní. Naopak vytkly, že z odůvodnění rozhodnutí odpůrce není zřejmé, proč považoval námítky navrhovatelek za nedůvodné nebo jím předestírané skutečnosti za mylné a nesprávné. V tomto směru odkazují na judikaturu NSS, sice rozsudek ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169 a rozsudek ze dne 22. 6. 2011, č. j. 9 Ao 3/2011. Konkrétně namítly, že nebyly posouzeny varianty, nebyl odůvodněn výběr prosazované varianty, nebyla zdůvodněna věcná nepřijatelnost vymezení koridoru ZVN a neproporcionalita zásahu. Odkaz na PÚR 2008 neodpovídá na námítky navrhovatelek, jimiž nebrojily proti záměru jako takovému, ale byly směřovány na ochranu lokálních zájmů navrhovatelek a jejich podstatou tedy byly negativní důsledky vedení koridoru ZVN na území navrhovatelek, k čemuž se však odpůrce v odůvodnění rozhodnutí nevyjádřil. Zcela chybí jakékoliv úvahy ohledně výsledku procesu SEA 2011 a příslušného vyhodnocení koridoru E05a. Výstupy procesu SEA 2011 nejsou v odůvodnění rozhodnutí o námítkách zmíněny, ani jako podklad rozhodnutí, ačkoliv jim bezpochyby být měly. Námítky navrhovatelek směřovaly právě vůči širším územním vztahům vymezení napadeného koridoru E05a, které jsou předmětem hodnocení SEA a měly být proto vypořádány právě na základě výstupu procesu SEA 2011. Dále namítají, že odpůrce v odůvodnění vypořádání námitek výslovně připustil, že projektant územního plánu obce Ústí pracoval s jinou dřívější variantou trasy

koridoru a přitom nijak neodůvodnil, proč upřednostnil nyní napadenou trasu před původní, a tedy nevypořádal námitku neodůvodnění výběru prosazované varianty. Dále odpůrce zcela přehlíží skutečnost, že na území navrhovatelky a) je vymezeno lokální rozšíření koridoru E05a na zhruba dvojnásobek šíře 300 m koridoru a navíc mimo hranice dosavadní územní rezervy. Rovněž za nedostatečné považují i vypořádání jejich námitek ohledně neproporcionality navrženého řešení. Jako jeden z důvodů neproporcionality uvádějí nejistou realizaci nového reaktoru elektrárny Temelín, odpůrce se však touto námitkou v odůvodnění rozhodnutí nezabývá.

K tvrzení o rozporu se zásadou proporcionality pouze poznamenávají, že délka napadeného koridoru E05a na jejich území nemůže omezovat jejich právo napadat koridor pro tento záměr v ZÚR jako celek, protože právě takto byl napadeným opatřením obecné povahy vymezen. Délka koridoru nemůže bez dalšího sloužit jako měřítko proporcionality ve vztahu k zásahu do území obcí. Podstatou sporu je právě otázka, v odůvodnění napadeného OOP nezodpovězená, proč právě chráněné hodnoty na území obcí – navrhovatele mají ustoupit veřejnému zájmu, o kterém hovoří ČEPS, a to právě v této konkrétní variantě koridoru ZVN.

Navrhovatelky vzhledem k výše uvedeném v plném rozsahu trvají na svém návrhu.

V.

Při posouzení věci vycházel Krajský soud v Brně z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud si k posouzení důvodnosti návrhu vyžádal od odpůrce spisovou dokumentaci. Relevantní zjištění ze správního spisu jsou sumarizovaná níže v rámci vyhodnocení důvodnosti stížních bodů.

Soud předně shrnuje náhled na opatření obecné povahy dle judikatury NSS, a to rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, dle kterého *„opatření obecné povahy je správním aktem s konkrétně určeným předmětem (vztahuje se tedy k určité konkrétní situaci) a s obecně vymezeným okruhem adresátů.“* Opatření obecné povahy nemůže nahrazovat podzákonnou normotvorbu ani nad rámec zákona stanovovat nové povinnosti; slouží toliko ke konkretizaci již existujících povinností, vyplývajících ze zákona, a nikoliv k ukládání nových povinností, které zákon neobsahuje.

Z rozsudku NSS ze dne 18. 11. 2009, č. j. 9 Ao 3/2009-59 vyplývá, že *„Zásady územního rozvoje se vždy vztahují k uspořádání konkrétního správního obvodu a zpracovávají se pro celé jeho území. Jedná se sice také o koncepční dokument územního plánování, avšak o dokument, který pro konkrétní území zpřesňuje ve vztahu k Politice vymezení rozvojových oblastí a os, specifických oblastí, ploch a koridorů nadmístního významu, upřesňuje koncepci ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje; současně stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativních změn v jejich využití, a to*

vše s ohledem na konkrétní podmínky příslušného kraje. Zásady územního rozvoje kraje jsou stavebním zákonem vymezeny jako územně plánovací dokumentace a ve smyslu § 36 odst. 4 stavebního zákona se obligatorně vydávají formou opatření obecné povahy.“

V řízení podle § 101a a následující s.ř.s. soud hodnotí opatření obecné povahy jako celek. K jeho zrušení by měl přistoupit, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku. Zrušení napadeného opatření obecné povahy nastupuje tehdy, když pochybení správního orgánu překročila mez, kterou je možno vzhledem k celkové komplikovanosti řízení a s přihlédnutím k povaze rozhodované věci považovat za ještě přijatelnou. K překročení takové meze může dojít jediným závažným pochybením, stejně jako větším počtem relativně samostatných (pověštinou procesních) pochybení, která by mohla být jednotlivě vnímána jako marginální, ale ve svém úhrnu představují podstatný zásah do veřejných subjektivních práv navrhovatelů.

Soud si je plně vědom náročnosti a zdlouhavosti řízení vedoucího k vydání Zásad územního rozvoje. Proto považuje za nutné zkoumat v případě shledaného pochybení v procesu vedoucím k vydání Zásad územního rozvoje, zda taková vada mohla reálně zasáhnout veřejná subjektivní práva navrhovatelů.

Zásady územního rozvoje představují v množině opatření obecné povahy, vydávaných podle stavebního zákona, akt relativně abstraktního charakteru. Míra možného dotčení na právech je proto obecně nižší než v případě např. územního či regulačního plánu. Tato skutečnost ovšem nemůže vést k tomu, aby soud odkázal navrhovatele s ochranou jejich práv až k návrhu na zrušení územního či regulačního plánu nebo k žalobě proti rozhodnutí o umístění stavby. Zásady územního rozvoje jsou totiž závazné pro další postupy v územním plánování a rozhodování. Zejména v případě liniové stavby představuje vymezení jejího koridoru zásadní krok pro její budoucí definitivní umístění. To platí tím spíše, když silně urbanizované území neumožňuje zásadám územního rozvoje vytyčit relativně široký koridor, v jehož rámci by při vydání územního plánu byla stavba definitivně přesně lokalizována. V této souvislosti není bez významu, že PÚR, obecně předvídající budoucí existenci Zásad územního rozvoje nejsou opatřením obecné povahy, způsobilým přezkumu v řízení podle § 101a a následující s.ř.s. Případné procesní či hmotně právní vady PÚR tak mohou do jisté míry zatěžovat navazující územně plánovací dokumentaci.

V linii Politika územního rozvoje, Zásady územního rozvoje, územní plán případně regulační plán a rozhodnutí o umístění stavby představují právě zásady první fázi, kdy se mohou dotčené osoby domáhat ochrany svých práv. Politika územního rozvoje se navíc vyznačuje podstatnou mírou neurčitosti. Určuje strategii, úkoly pro územně plánovací činnosti. Stanoví republikové priority, vymezuje dopravní plochy a koridory, vyhodnocuje vliv na životní prostředí. Oproti tomuto Zásady územního rozvoje mohou znamenat zásadní zásah do práv dotčených osob, protože vlastní umístění liniové stavby, respektující zásady územního rozvoje, nemůže v navazujících řízeních doznat významnějších změn. Míra dotčení se bude samozřejmě vždy lišit podle míry obecnosti zásad. Přesto však nelze v této fázi rezignovat na efektivní poskytování ochrany veřejným subjektivním právům dotčených osob. Tvzení, že míra obecnosti Zásad územního rozvoje vylučuje konkrétní zásah do práv dotčených osob, je nepřijatelné. V každém konkrétním případě přezkumu Zásad územního rozvoje je nutné zkoumat reálnou míru dotčení práv adresátů tohoto aktu a vážit, zda lze tato práva efektivně ochránit v navazujících řízeních. Stavebním zákonem regulovaný princip

koncentrace námitek a připomínek dotčených osob spolu s tendencí posouvat ochranu práv dotčených osob do dalších řízení, nesmí vést ke kvalifikovaném obcházení cíle zákonné úpravy, totiž ochrany dotčených osob v procesu územního plánování a rozhodování.

V této souvislosti soud připomíná závěry Nejvyššího správního soudu, ke kterým dospěl v rozsudku ze dne 2. 4. 2008, č. j. 7 As 57/2007-98, sice: „*právě pořizování územně plánovací dokumentace je počátečním stadiem rozhodování, kdy jsou ještě možnosti výběru a alternativ otevřeny a kdy účast veřejnosti může být účinná.*“

Zásady územního rozvoje stanovují základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje, vymezují plochy nebo koridory nadmístního významu (včetně požadavků na jejich využití, zejména pro veřejně prospěšné stavby a veřejně prospěšná opatření), dále stanovují kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn. ZÚR mohou rovněž vymezit plochy a koridory, s cílem prověřit možnosti budoucího využití způsobem, který by znemožnil nebo podstatně ztížil prověřované budoucí využití, nebo ve vybraných plochách a koridorech uložit prověření změn územní studií nebo pořízení a vydáním regulačního plánu, v takových případech stanoví ZÚR i podmínky jejich pořízení a vydání. ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s Politikou územního rozvoje (včetně určení strategie pro jejich naplňování) a koordinují územně plánovací činnost obcí. Pořizují se pro celé území kraje a jsou závazné pro pořizování a vydávání územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území.

Zásady jsou z materiálního i formálního hlediska opatřením obecné povahy jak vyplývá z jednotné judikatury Nejvyššího správního soudu.

Podle § 101a odst. 1 věty první s.ř.s. je oprávněn návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.

Aktivní procesní legitimace navrhovatelů je tedy založena na tvrzení o dotčení na jejich subjektivních právech opatřením obecné povahy. Rozšířený senát NSS k tomu v bodu 34. svého usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, pub. pod č. 1910/2010 Sb. NSS a na www.nssoud.cz, uvedl: „*splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekvantně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení. Obecné podmínky přípustnosti návrhu podle § 101a a následující s.ř.s. tedy lze formulovat jen ve velmi abstraktní rovině, neboť splnění podmínek § 101a odst. 1 s.ř.s. je v podstatné míře závislé na tom, jaké opatření obecné povahy je napadeno.*“

K otázce aktivní legitimace se dále vyslovil NSS i v celé řadě svých dalších rozhodnutí. Lze zejména poukázat i na usnesení ze dne 30. 11. 2006, č. j. 2 Ao 2/2006-62, v němž bylo uvedeno, že „*pojmovým znakem opatření obecné povahy je to, že se jedná o správní akt s konkrétně určeným předmětem (vztahuje se k určité konkrétní situaci) a s obecně vymezeným okruhem adresátů. Jakkoliv však je tento okruh adresátů obecný, je třeba trvat na zákonném požadavku dotčení na právech napadeným opatřením obecné povahy. V tomto směru stojí za pozornost zdůraznit, že koncepce citovaného ust. § 101a s.ř.s. je založena na tvrzení existence*

zásahu do právní sféry dotčeného subjektu vydaným opatřením obecné povahy. Zákon tedy vychází z toho, že se jedná o procesní prostředek ochrany proti výslednému opatření obecné povahy, nikoliv proti procesu jeho přijímání.“ Dále v již citovaném usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120 byl mj. vysloven závěr, že „*navrhovatelem v řízení o návrhu na zrušení územního plánu nebo jeho části může být zásadně jen taková osoba, která má přímý a nezprostředkovaný vztah k nějaké části území, které je územním plánem regulováno.*“ Tento závěr lze nepochybně aplikovat i na aktivní legitimaci k podání návrhu na zrušení zásad územního rozvoje. Nezbytným předpokladem aktivní legitimace je tedy zasažení hmotných práv navrhovatele.

V daném případě je dána aktivní legitimace navrhovatelek, neboť žalobní legitimace dle ust. § 101a odst. 2 s.ř.s. se nevztahuje na kteroukoli obec v České republice, nýbrž na každou obec na území příslušného kraje. Jak již uvedeno výše, ZÚR představují v množině opatření obecné povahy, vydávaných podle stavebního zákona, akt relativně abstraktního charakteru. Míra možného dotčení na právech je proto obecně nižší než v případě např. územního či regulačního plánu. Tato skutečnost ale nemůže vést k tomu, aby soud odkázal navrhovatelky s ochranou jejich práv až na následná řízení v procesu územního plánování. ZÚR jsou totiž závazné pro další postupy v územním plánování a rozhodování. Tvzení, že míra obecnosti ZÚR vylučuje konkrétní zásah do práv dotčených osob, je nepřijatelné. V každém konkrétním případě přezkumu ZÚR je nutné zkoumat reálnou míru dotčení práv adresátů tohoto aktu a vážit, zda lze tato práva efektivně ochránit v navazujících řízeních. Již ze samotné této skutečnosti plyne dotčení právní sféry navrhovatelek obsahem napadeného opatření obecné povahy. Dostatečně ve svém návrhu popisují vztahy mezi svou právní sférou a územím, jež je napadeným opatřením obecné povahy regulováno a jasně a přesvědčivě argumentují, že dotčení na jejich právech je z povahy věci myslitelné právě touto formou právní regulace.

Oznámení záměru (dále jen „oznámení“) V406/V407 Kočín – Mírovka, nové vedení 400 kV, v části B (údaje o záměru), pod B.I.3. uvádí výčet území, na kterých je záměr umístěn. V rámci Kraje Vysočina je záměr umístěn na území taxativně uvedených územních jednotek, mezi nimiž je zařazen i okres Jihlava, a to obce Dudín, katastrální území Dudín, Opatov, Katastrální území Opatov u Jihlavy, Ústí, katastrální území Ústí u Humpolce. Prostor a okolí záměru v uvedených obcích a katastrálních územích jsou pro účely zpracování tohoto oznámení nazývány tzv. dotčeným územím. S odkazem na výše uvedené skutečnosti zaujal Krajský soud v Brně názor, že vydáním Aktualizace č. 1 ZÚR a vymezením koridoru E05a v citovaném opatření obecné povahy byly navrhovatelky zkráceny na svých právech. Je proto dána jejich aktivní legitimace dle § 101a odst. 1 a odst. 2 s.ř.s.

Dále již Krajský soud v Brně přistoupil k samotnému věcnému posouzení návrhu na zrušení opatření obecné povahy vydaného odpůrcem, tedy slovy ust. § 101d s.ř.s. posuzování souladu předmětného opatření obecné povahy se zákonem, a toho, zda ten, kdo je vydal, postupoval v mezích své působnosti a pravomoci a zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Pro soudní přezkum souladu opatření obecné povahy se zákonem vymezil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku publikovaném pod č. 740/2006 Sb. NSS, tzv. algoritmus (test) soudního přezkumu. Jednotlivé na sebe navazující kroky takového algoritmu vyplývají zejména z ust. § 101d odst. 1 a odst. 2 s.ř.s. a Nejvyšší správní soud jej již užil i v rámci dalších rozhodnutí týkající se přezkoumání opatření obecné povahy (srov. např. č. 968/2006 Sb. NSS).

Samotný algoritmus přezkumu souladu opatření obecné povahy se zákonem se skládá z následujících kroků, z nichž první tři mají povahu formálního přezkumu napadeného opatření a zbylé dva již mají povahu materiální (soud v případě těchto závěrečných kroků zkoumá samotný obsah přezkoumávaného opatření obecné povahy):

1. Přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy. Správní orgán postupuje v mezích své pravomoci, pokud mu na základě zákonného zmocnění především náleží oprávnění vydávat opatření obecné povahy, jejichž prostřednictvím autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, které nejsou v rovnoprávném postavení s tímto orgánem.
2. Přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Správní orgán postupuje v mezích své působnosti, jestliže prostřednictvím opatření obecné povahy upravuje okruh vztahů, ke kterým je zákonem zmocněn (v rámci nichž tedy realizuje svoji pravomoc vydávat opatření obecné povahy).
3. Přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem (procesní postup správního orgánu při vydávání opatření obecné povahy).
4. Přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu (nebo rozporu jeho části) se zákonem – zde hmotným právem.
5. Přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace).

V první řadě je třeba posoudit, zda měl odpůrce vůbec pravomoc vydat napadené opatření obecné povahy. Jak plyne z ust. § 41 odst. 1 stavebního zákona Krajský úřad předkládá zastupitelstvu kraje návrh na vydání Zásad územního rozvoje s jejich odůvodněním.

Podle ust. § 41 odst. 2 citovaného zákona zastupitelstvo kraje si před vydáním zásad územního rozvoje ověří, zdali nejsou v rozporu s Politikou územního rozvoje, se stanovisky dotčených orgánů nebo výsledkem řešení rozporu a se stanoviskem ministerstva. Podle ust. § 41 odst. 4 citovaného zákona kraj je povinen uvést do souladu Zásady územního rozvoje s následně schválenou Politikou územního rozvoje. Do té doby nelze rozhodovat a postupovat podle částí zásad územního rozvoje, které jsou v rozporu s následně schválenou Politikou územního rozvoje.

Ze správního spisu a připojené dokumentace soud zjistil, že dne 22. 11. 2008 nabyly účinnosti ZÚR Kraje Vysočina, které vydalo Zastupitelstvo Kraje Vysočina formou opatření obecné povahy usnesením ze dne 16. 9. 2008, č. 0290/05/2008/ZK. Rozsudkem NSS ze dne 3. 7. 2009, č. j. 5 Ao 1/2009-186 byly zrušeny články (115) b) (121) a (122) b) ZÚR Kraje Vysočina. Dne 20. 7. 2009 schválila Vláda ČR usnesením č. 929 Politiku územního rozvoje ČR 2008, kde byl vymezen koridor E7 (bod 146) pro záměr dvojité vedení 400 kV Kočín – Mírovka a zapojení vedení 400 kV Řeporyje – Prosenice (V 413) do Mírovky, včetně souvisejících ploch pro rozšíření elektrických stanic, a to z důvodu dlouhodobé územní ochrany pro koridory, které umožní zabezpečení nárůstu výkonu zdrojů do přenosové soustavy ČR v horizontu 20 let. Dne 30. 9. 2009 bylo MŽP předloženo společností ČEPS, a.s. oznámení vlivů popisovaného záměru na životní prostředí. Dne 1. 4. 2010 vydalo MŽP pod č. j. 18066/ENV/10 vyjádření ke Zprávě o uplatňování ZÚR Kraje Vysočina v uplynulém období. Dne 22. 6. 2010 schválilo zastupitelstvo Kraje Vysočina Zprávu o uplatňování ZÚR Kraje Vysočina v uplynulém období. Dne 26. 4. 2011 vydalo MŽP pod č. j. 16453/ENV/11

podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb. stanovisko k posouzení vlivu uvedeného záměru na životní prostředí (stanovisko EIA). V dubnu 2011 bylo provedeno vyhodnocení vlivů koncepce návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR na životní prostředí (vyhodnocení SEA) jako součást vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj v souladu s § 37 odst. 1 stavebního zákona a § 10i zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivu na životní prostředí. Dne 24. 5. 2012 podaly navrhovatelky námítky proti návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR, ve kterých vyjadřovaly nesouhlas s vymezením koridoru E05a pro nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín s příslušnou podrobnou argumentací. Dne 29. 5. 2012 se konalo v Jihlavě veřejné projednání návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR. Dne 10. 7. 2012 vydalo MŽP pod č. j. 47390/ENV/12 stanovisko podle zákona č. 100/2001 Sb. k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR Kraje Vysočina, ve verzi po veřejném projednání. Dne 18. 9. 2012 nabylo účinnosti opatření obecné povahy č. 1/2012 – Aktualizace č. 1 ZÚR – ve kterých byl vymezen koridor E05a pro záměr „nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka Kočín“. Námitkám navrhovatelek proti vymezení koridoru E05a nebylo vyhověno a koridor zůstal vymezen tak, jak byl projednán. Toto vymezení koridoru E05a pro nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín navrhovatelky napadly.

Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina, vydané usnesením Zastupitelstva Kraje Vysočina dne 18. 9. 2012, č. 468/05/2012/ZK, byly vydány formou opatření obecné povahy.

Další krok pak spočíval v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání napadeného opatření obecné povahy (tedy při realizaci své pravomoci) nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Rozlišovat je přitom třeba působnost věcnou (okruh věcných oblastí, v jejichž rámci vykonává správní orgán svou pravomoc), působnost osobní (okruh osob, vůči kterým správní orgán působí), působnost prostorovou (na jakém území vykonává správní orgán svou pravomoc) a za určitých okolností též působnost časovou (ta přichází do úvahy pouze v situaci, kdy má správní orgán stanovené období, ve kterém může svou pravomoc vykonávat).

Ani ohledně působnosti odpůrce nevznikly žádné pochyby. Ust. § 6 stavebního zákona je součástí jeho hlavy druhé, části druhé, která nese název „působnost ve věcech územního plánování a stavebního řádu“. Podle § 5 odst. 3, který uvozuje hlavu druhou, části druhé stavebního zákona, zajišťují orgány obce ochranu a rozvoj hodnot území obce, pokud nejsou svěřeny působnosti záležitostech nadmístního významu orgánům kraje nebo na základě zvláštních právních předpisů dotčeným orgánům. Následující § 6 pak svěřuje působnost na tomto úseku různým orgánům obce – v konkrétním případě se jedná o zastupitelstvo obce. Odpůrce respektoval i svou působnost prostorovou: napadené opatření obecné povahy vztáhl na územní jednotky Kraje Vysočina. Osobní působnost lze v rámci specifického institutu, jímž je opatření obecné povahy, uplatňovat jen tak, aby opatření – jež je aktem s konkrétně vymezeným předmětem – dopadalo na množinu obecně určených adresátů (srov. rozhodnutí č. 740/2006 Sb. NSS). To je u přezkoumávaného opatření splněno. Odpůrce nepřekročil ani svou časovou působnost, neboť postupoval podle platného a účinného právního předpisu. Přezkoumávané opatření obecné povahy tedy uspělo i ve druhém kroku algoritmu přezkumu.

Soud tak následně mohl přistoupit i ke třetímu kroku shora nastíněného testu přezkumu, tedy k posouzení, zda bylo napadené opatření obecné povahy vydáno postupem souladným se zákonem. Navrhovatelky v tomto ohledu namítly, že koridor E05a byl vymezen v rozporu s PÚR 2008, nebyly respektovány republikové priority vymezené v PÚR 2008, nebyly respektovány kritéria a podmínky vymezených v PÚR 2008 pro rozhodování a posuzování rozvojových záměrů koridorů technické infrastruktury, pro rozhodování o změnách v území

do rozvojových oblastí a rozvojových os, došlo k obcházení a nerespektování výsledků procesu SEA, nebyly řádně posouzeny kumulativní a synergické vlivy koridoru E05a a dalších záměrů, nebyly posouzeny další varianty vedení koridoru E05a pro záměr nadzemního vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín. Namítly nepřezkoumatelnost vymezení (výběru varianty) koridoru E05a, nezákonný postup a stanoviska dotčených orgánů, rozpor vymezení koridoru E05a s cíli a úkoly územního plánování a základními zásadami činnosti správních orgánů, nedostatečné a nepřezkoumatelné vypořádání námitek navrhovatelek a) a b) a dále, že vymezení koridoru E05a není v souladu s principem proporcionality.

Záměr „Nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín“ je vymezen v PÚR 2008, která je závazná pro pořizování a vydání Zásad územního rozvoje, územních plánů, regulačního plánu a pro rozhodování v území. Ke každému obdobnému záměru zpracovává jeho nositel (v daném případě ČEPS) odborné vyhledávací studie jako podklad pro územně plánovací činnost. Účelem těchto studií je vyhledat nejlepší technické řešení s minimálním dopadem na území. V souladu s požadavky nového zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) zahájil v roce 2007 Krajský úřad Kraje Vysočina pořízení nové krajské územně plánovací dokumentace, tzv. Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina. Povinně pořízené ZÚR Kraje Vysočina vydalo Zastupitelstvo Kraje Vysočina dne 16. 9. 2008, účinnosti nabyly dne 22. 11. 2008. Při zpracování ZÚR Kraje Vysočina vycházel projektant z nových i průběžně aktualizovaných podkladů, které obdržel od příslušných dotčených orgánů a organizací (tedy i od ČEPS) a z výsledku projednání. Po společném jednání nad návrhem ZÚR Kraje Vysočina zaslal ČEPS novou aktuální trasu vedení, která pak byla projednána na veřejném projednání ZÚR Kraje Vysočina a zapracována do ZÚR Kraje Vysočina. Vzhledem k tomu, že tato nová trasa vedení Kočín – Mírovka vykazovala problémy a nejasnosti, bylo rozhodnuto, že koridor vedení nebude do ZÚR Kraje Vysočina zapracován jako koridor návrhový, ale pouze jako koridor územní rezervy. Koridor byl vyřazen z koridoru veřejně prospěšných staveb. ČEPS (projektant vedení) proto tento koridor byl povinen prověřit a upřesnit v rámci zpracování a projednání EIA – posouzení vlivu stavby na životní prostředí, ze kterého mohou vzejít případné změny technického řešení vedení (optimalizace trasy na základě zjištěných skutečností především z oblasti životního prostředí a veřejného zdraví). Tato projednaná a upřesněná trasa koridoru měla být podkladem pro připravovanou aktualizaci ZÚR Kraje Vysočina. Byl kladen důraz na požadavek maximálně citlivého přístupu řešení ve vztahu k zastavěnému území. Jak vyplývá ze ZÚR Kraje Vysočina – Aktualizace č. 1, III vyhodnocení vlivů, Aktualizace č. 1 ZÚR, duben 2011 – bod 7.5.5 komentář k vyhodnocení vlivů E05 „jedná se o koridor pro umístění stavby mezinárodního a národního významu E05 – nadzemní vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín. Vliv na ÚSES /územní systém ekologické stability/ je klasifikován mírně negativně. Vliv na krajinu a zvláště chráněné území je hodnocen silně negativně. Je indikován zásah do biotopů. Dochází ke křížení s migračním koridorem. Doba trvání záměru je dlouhodobá. Vlivy budou odlišné v průběhu realizace stavby a následného provozu.“ Při realizaci tohoto záměru měla být upřednostněna ta varianta, která bude nejvíce vyhovovat obcím, bude nejméně omezovat obce v rozvoji i na úkor technického ekonomického řešení (srov. posudek o vlivu záměru V 406/V 407 Kočín – Mírovka, nové vedení 400 kV na životní prostředí vypracovaný Ing. Václavem Oblukem dne 20. 12. 2010). V PÚR 2008 pod bodem 137 byla stanovena kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území, sice tak, že „při rozhodování a posuzování rozvojových záměrů je nutno sledovat zejména:

d) hledání nejméně konfliktních řešení s ochranou přírody a krajiny.“

Pod bodem 134 PÚR 2008 je uvedeno „technická infrastruktura jako součást veřejné infrastruktury je zřizována a využívána ve veřejném zájmu. Systémy provozních souborů, vedení, objektů, zařízení a ploch technické infrastruktury nezbytně vyžadují koordinaci v území, a to i s ohledem na ochranu tohoto území pro následné využití budoucími generacemi. Účelem vymezení koridorů a ploch pro technickou infrastrukturu v PÚR ČR je vytvoření územní ochrany pro umístování elektroenergetických a plynárenských sítí, dále dálkovodů, vodovodních a kanalizačních sítí, ploch pro odpadové hospodářství a území chráněných pro akumulaci povrchových vod, které mají vliv na rozvoj území České republiky, svým významem přesahují území jednoho kraje a umožní propojení systémů technické infrastruktury se sousedními státy.“ V PÚR 2008 byl vymezen koridor E7 pro záměr dvojité vedení 400 kV Kočín – Mírovka a zapojení vedení 400 kV Řeporyje – Prosenice (V 413) do Mírovky včetně souvisejících ploch pro rozšíření elektrických stanic. Koridor E05a, vymezených v Aktualizaci č. 1 ZÚR pro uvedený záměr měl pouze zpřesňovat koridor republikového významu vymezený v PÚR 2008 (srov. bod 97, str. 149 textového odůvodnění Aktualizace č. 1 ZÚR). Z textové části vyplývá, že odpůrce byl povinen při Aktualizaci č. 1 ZÚR vymezit koridor E05a v hranicích koridoru E7, tzn. zpřesnit. Je třeba přisvědčit navrhovatelkám, že odpůrce považuje za závazné pouze koncové body koridoru E7 vymezeného v PÚR 2008 určující základní směr. V PÚR 2008 je koridor E7 vymezen jednak v mapě na str. 79 (schéma 8 Elektroenergetika) a jednak v mapě na str. 93 (schéma 12 Souhrnné schéma). Podle vymezení v mapě na str. 93, kde je koridor E7 vymezen jasně ohraničenou čarou, tento koridor E7 zcela nepochybně nezasahuje území žádné z navrhovatelek. Podle vymezení v mapě na str. 79, kde je koridor E7 znázorněn silnou čarou rozostřenou do ztracena směrem k okrajům, není jednoznačné, zda jsou tímto koridorem území navrhovatelek zasažena či nikoli.

V odvolacích námitkách brojily navrhovatelky proti věcné nepřijatelnosti vymezení koridoru ZVN, neboť vážným způsobem zasáhne do území obce, které bude zásadně negativně zasaženo především ve vztahu ke krajinnému rázu. Jak vyplývá z části D (údaje o vlivech záměru na veřejné zdraví a na životním prostředí) Oznámení záměru pod bodem D.I.8-Vlivy na krajinu, z pohledu vlivů stavby na krajinný ráz ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb. lze v území nalézt několik problematických míst. V následujících tabulkách je proveden jejich výčet a základní charakteristika (zdroj údajů: Generel krajinného rázu Jihočeského kraje autorského kolektivu Ateliér V a Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina autorského kolektivu STUDIO B & M), sice „prostor v okolí obce Dudín se jeví z pohledu ochrany krajinného rázu jako nejproblematictější, neboť si doposud zachoval původní historickou strukturu paprscité plužiny sídla, která patří k nesporným pozitivním hodnotám krajinného rázu v rámci celého regionu. Z hlediska zachování hodnot krajinného rázu představuje prostor v okolí Dudína jedinečný doklad původní historické struktury krajiny vyplývající ze specifického uspořádání záhumenic a zaslouží si nejprísnejší ochranu.“ Dále je uvedeno, že „vlivy na krajinu lze u daného záměru považovat za jeden z hlavních potenciálních vlivů. Krajský soud v Brně shledal uvedenou žalobní námitku opodstatněnou a nedostatečně zdůvodněnou v rámci vypořádání se s uplatněnými námitkami navrhovatelek.

Shodného názoru je soud i v otázce neposouzení variant vedení koridoru E05a pro záměr vedení ZVN 400 kV Mírovka – Kočín.

Odpůrce ve svém vyjádření tvrdí, že u napadeného koridoru došlo k výběru varianty trasy mimo vlastní proces pořizování a zpracování napadeného OOP Aktualizace č. 1 ZÚR Kraje Vysočina, poukazuje na to, že při pořizování ZÚR byl původně projednáván návrhový

koridor pro umístění stavby ZVN 400 kV Mírovka – Kočín pod označením E03 v trase mimo území navrhovatelek. Na území navrhovatelek se trasa dostala dle vyjádření odpůrce po veřejném projednání na základě uplatněných námitek a rovněž s ohledem na neustálenou trasu tohoto vedení. Z uvedeného je zřejmé, že k výběru varianty došlo, neboť před trasou mimo území navrhovatelek (dřívější koridor E03) byla upřednostněna současná trasa přes území navrhovatelek (nynější napadený koridor E05a). Navrhovatelky nepožadují, aby byl napadený koridor E05a vymezen variantně, jak nesprávně uvádí i osoba zúčastněná na řízení, ale aby byly vyhodnoceny jeho varianty a vybrána ta z nich, která nejlépe vyhoví požadavkům právní úpravy, mimo jiné též principu proporcionality zásahu do práv dotčených subjektů.

Dle názoru soudu rovněž i tato uplatněná námitka nebyla dostatečně zdůvodněna, s ohledem na obsah konkrétních argumentů navrhovatelek, odůvodnění zamítnutí jejich námitek nemůže vyhovovat zákonným požadavkům na odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Soud má za to, že v daném případě měly být obě varianty posouzeny, srovnány a výběr finální varianty pak řádně odůvodněn. Zamítnutí námítky s odůvodněním odpůrce, že uplatněný návrh byl vymezen již v PÚR 2006, je vymezen i v PÚR 2008, s odkazem na podklady společnosti ČEPS a na proběhlý proces EIA je nepostačující. Nutno přisvědčit navrhovatelkám, že odkaz na PÚR 2008 nijak neodpovídá na jejich námitky, neboť jejich námitky ohledně neposouzení variant, neodůvodnění výběru prosazované varianty a věcné nepřijatelnosti nebrojily proti záměru jako takovému, ale byly směřovány na ochranu lokálních zájmů navrhovatelek a jejich podstatou tedy byly negativní důsledky vedení koridoru ZVN na území navrhovatelek. K tomuto se však odpůrce v odůvodnění rozhodnutí o námitkách nevyjádřil.

Soud pro úplnost cituje z rozsudku NSS ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, č. 1795/2009 Sb. NSS, že „podle § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Jeho specifický obsah je blíže určován řadou ustanovení (tak například z § 172 odst. 4 správního řádu plyne, že správní orgán se v odůvodnění opatření obecné povahy musí vypořádat s uplatněnými připomínkami, s nimiž se musí zabývat jako s podkladem pro jeho vydání; dle § 172 odst. 5 správního řádu je součástí odůvodnění opatření obecné povahy dále rozhodnutí o námitkách, které navíc musí obsahovat vlastní odůvodnění; podle § 60 odst. 3 stavebního zákona pak odůvodnění opatření obecné povahy, jímž se vymezuje zastavěné území, vždy obsahuje i vyhodnocení souladu s § 58 odst. 1 a 2 téhož zákona). Z § 68 odst. 3 užitého přiměřeně dle § 174 odst. 1 správního řádu je však zřejmé, že v tomto odůvodnění nesmí zejména chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. I v odůvodnění opatření obecné povahy je tak nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Protože ve vztahu k výše uvedeným otázkám podmínek pro vymezení zastavěného území samostatným postupem odůvodnění napadeného opatření obecné povahy postrádá způsobitelné rozhodovací důvody, shledal je soud v této části nepřezkoumatelným.“

Zásady územního rozvoje jsou koncepčním dokumentem územního plánování obecného charakteru, toto komplexní hodnocení by mělo být výsledkem posouzení vlivu záměru na jednotlivá dotčená území. V daném případě je nutno vycházet z toho, že ZÚR je závazné pro pořizování a vydávání územního plánu (§ 36 odst. 5 stavebního zákona). Právě v rámci pořizování ZÚR je totiž ještě reálně možné zabývat se efektivně variantami řešení.

I když obecnost Zásad územního rozvoje je faktorem, který do značné míry ovlivňuje charakter námitek a předurčuje nároky na obsahovou kvalitu jejich vypořádání, vždy je třeba trvat na přezkoumatelnosti odůvodnění. V dané věci se však odůvodnění rozhodnutí o námitkách omezilo pouze na konstatování, která není možné považovat za řádné vypořádání námitek. Přestože lze připustit poměrně obecné odůvodnění vypořádání námitek, musí z něj být patrné, jak byla konkrétní námitka vypořádána. V opačném případě je opatření obecné povahy zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti. Odpovídající námitka navrhovatelek proto byla důvodná.

Lze tak uzavřít, že odpůrce při vydávání přezkoumávaného opatření obecné povahy nedodržel zákonem stanovené podmínky pro procesní postup při jeho vydávání. Vzhledem k tomu, že přezkoumávané opatření obecné povahy neuspělo v třetím kroku algoritmu, nepovažoval soud za nutné zabývat se dalšími výhradami navrhovatelek, neboť již provedené úvahy postačují ke zrušení napadeného opatření obecné povahy. I kdyby tedy v ostatních krocích napadené opatření obstálo, muselo by být stejně zrušeno pro nedodržení zákonem vymezených procesních pravidel pro jeho vydání. Tento závěr soud učinil v souladu s judikaturou NSS, sice rozsudkem ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 2/2008-141. Z tohoto důvodu se již soud dále nezabýval souladem opatření obecné povahy s hmotným právem, ani přiměřeností právní regulace.

Vzhledem k tomu, že opatření obecné povahy nebylo ve vztahu k jeho napadené části vydáno zákonem stanoveným způsobem, Krajský soud v Brně je v této části v souladu s ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. a § 101d odst. 2 věta první s.ř.s. zrušil, a to ke dni vyhlášení tohoto rozsudku. Věc se vrací odpůrci k dalšímu řízení s tím, že se bude v dalším řízení důsledně zabývat všemi námitkami navrhovatelek tak, aby byly soudem přezkoumatelné. Z odůvodnění odpůrce musí být zřejmo, z jakého důvodu považoval jejich námitky za nedůvodné nebo jim předestírané skutečnosti za mylné a nesprávné (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, rozsudek ze dne 22. 6. 2011, č. j. 9 Ao 3/2011). Námitky navrhovatelek ohledně neposouzení variant, neodůvodnění výběru posuzované varianty nebyly řádně a přesvědčivě zdůvodněny, odůvodnění rozhodnutí vykazuje absenci jakékoliv úvahy ohledně výsledků procesu SEA 2011 a příslušného vyhodnocení koridoru E05a. Výstupy procesu SEA 2011 nejsou v odůvodnění rozhodnutí zmíněny ani jako podklad rozhodnutí. Rovněž byla nedostatečně vypořádána námitka ohledně neproporcionality navrženého řešení. Navrhovatelky a) a b) uvádí jako jeden z důvodů neproporcionality nejistou realizaci nového reaktoru elektrárny Temelín, odpůrce se však touto námitkou v odůvodnění rozhodnutí vůbec nezabývá. Pokud se týká vypořádání námitek navrhovatelky a/ týkající se lokálního rozšíření koridoru E05a na zhruba dvojnásobek šíře koridoru, navíc mimo hranice dosavadní územní rezervy, úvaha žalovaného o minimalizaci zásahu není věcně podložená. Dále je třeba zodpovědět, proč chráněné hodnoty na území navrhovatelek mají ustoupit veřejnému zájmu, a to právě ve zvolené variantě koridoru ZVN.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož má právo na náhradu nákladů řízení důvodně vynaložených plně úspěšný účastník proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatelky a), b) a c) byly ve věci plně úspěšné (soud zrušil opatření obecné povahy v části, které navrhovatelky navrhovaly ke zrušení), soud jim proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení se sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3x 5.000,- Kč, dále z odměny za právní zastoupení advokátem za 3 úkony právní služby (převzetí věci, sepsání návrhu, sepsání repliky) podle § 9 dost. 3 písm. f), § 7 bod 5 a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši celkem 22.320,- Kč

(3x 3x 2.480,- Kč), paušální náhrada hotových výdajů za 3 úkony právní služby za každou navrhovatelku dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem 2.700,- Kč (3x3x 300,- Kč), přičemž uvedenou odměnu za právní zastoupení ve výši 25.020,- Kč (odměna a hotové výdaje právního zástupce) zvýšil o 21 % DPH, tj. 5.254,- Kč (potvrzení o registraci plátce DPH přiloženo), takže celkem na právní zastoupení navrhovatelkám přiznal částku 45.274,- Kč. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil plnění žádné povinnosti, nemají tak právo na náhradu nákladů řízení. Ostatně takové náklady řízení se osobě zúčastněné na řízení ani nedomáhaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. května 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová